



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **J. T.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 10. 2016, č. j.,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 13. 7. 2016, č. j. byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zdp“).

Proti rozhodnutí podal žalobce námitky, o nichž žalovaná rozhodla dne 10. 10. 2016, rozhodnutí je předmětem soudního přezkumu.

Včasnou žalobou nesouhlasil žalobce se zamítnutím námitek, domníval se, že rozhodnutí žalované je nesprávné, neboť dle jeho názoru mělo být zdravotní postižení podrobněji a komplexněji posouzeno s bodovým ohodnocením 35 až 40 bodů. Zároveň navrhl, aby soud ustanovil soudního znalce z oboru ortopedie a neurologie, kteří by odborně ověřili jeho skutečný zdravotní stav a upřesnili bodové ohodnocení pro stanovení stupně invalidity.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 16. 1. 2017 provedla rozbor právního režimu při posuzování nároku pojištěnce na invaliditu. Vzhledem k pochybnostem ze strany žalobce o stanovení míry procentuálního poklesu i s ohledem na nově předložené lékařské zprávy navrhla důkaz posudkem PK MPSV ČR v Brně. Rozhodnutí ve věci samé ponechala na úvaze soudu.

Z posudkové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Prostějov bylo zjištěno, že žádost o invalidní důchod podal žalobce opakovaně, naposledy dne 23. 5. 2016. Jeho zdravotní stav byl posouzen lékařkou OSSZ Prostějov dne 28. 6. 2016 se závěrem, že onemocnění vertebrogenní je lehkého funkčního postižení, intenzita onemocnění odpovídá kapitole XIII, oddíl E, položce 1 písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Posudek byl posléze podkladem pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 13. 7. 2016.

V rámci námitkového řízení přezkoumala žalovaná napadené rozhodnutí v plném rozsahu s přihlédnutím k uplatněným námitkám žalobce dle § 5 písm. j), § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, za tím účelem nechala vypracovat posudek ze dne 22. 9. 2016. Posudkový závěr vycházel ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nebyly pochybnosti. Po prostudování doložené podkladové i zdravotní dokumentace i s přihlédnutím k námitkám žalobce, k nimž doložil další nové lékařské nálezy, bylo konstatováno, že lékařka OSSZ Prostějov vycházela ze správného použití posudkových závěrů, správně za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu určila bolestivý syndrom páteře, který však lékařka ČSSZ pracoviště Ostrava v posudku ze dne 22. 9. 2016 ohodnotila jako středně těžké postižení, zejména postižení bederního úseku s prokázanou chronickou radikulopatií S1 vpravo, s poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu, s projevy kořenového dráždění, ale bez funkčně významného neurologického nálezu s tím, že nejsou poruchy trofiky v segmentu, není atrofie svalstva dolních končetin. Pokračuje léčba při trvající dlouhodobé pracovní neschopnosti, s předpokladem stabilizace zdravotního stavu. Posudkový závěr zněl, že rozhodující zdravotní postižení odpovídá kapitole XIII, oddíl E, položka nikoliv 1 písm. b), nýbrž 1 písm. c), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanoví míra poklesu pracovní schopnosti 30 %. Za tohoto stavu nebyly splněny podmínky invalidity dle § 39 odst. 1 zdp. V návaznosti na uvedený posudek vydala žalovaná dne 10. 10. 2016 rozhodnutí, jímž námitky zamítla a rozhodnutí žalované ze dne 13. 7. 2016 potvrdila.

V rámci přezkumného soudního řízení byl proveden posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 1. 6. 2017. Posudková komise za účasti odborného lékaře z oboru neurologie zhodnotila zdravotní stav žalobce v jeho přítomnosti na základě podkladové a doložené zdravotní dokumentace uvedené v posudku, zhodnotila i další lékařské nálezy, které žalobce předložil. Poté na základě komplexního posudkového zhodnocení konstatovala, že posuzovaný trpí dlouhodobě víceetážovými bolestmi páteře, a to bolestmi krční páteře s projekcí bolesti do pravé horní končetiny, bez známek kořenového postižení, dále bolestí bederní páteře

s projekcí do pravé dolní končetiny, s EMG průkazem chronického kořenového postižení S1. Současně byly zjištěny bolesti pravého ramene a lokte při impingementem syndromu pravého ramene s omezenou hybností ramenního kloubu, dále bolestí pravého lokte při radiální epikondylitidě. Boolestivost levé kyčle při artróze stupně II. K datu vydání napadeného rozhodnutí byly prokázány dlouhodobé obtíže vertebrogenní, v oblasti krční páteře s omezenou dynamickou středně těžkého stupně, bez přítomnosti kořenové symptomatologie bez neurologického deficitu se zachovalou reflexní odpovědí. V oblasti bederní páteře pak s omezenou dynamickou středně těžkého stupně se známkami chronického kořenového postižení S1 vpravo dle EMG, se snížením reflexní odpovědi vpravo a s lehkým snížením svalové síly pravé špice. Rovněž bylo zaujato i posudkové zhodnocení stran bolesti pravého ramena, levého kyčelního kloubu, chronické gastritidy, stran stavu po proběhlých renálních kolikách i dlouhodobě sledové ledvinové cysty, tato onemocnění však svojí intenzitou neodpovídala zařazení jako rozhodující zdravotní postižení, kterým byl určen vertebrogenní algický syndrom, avšak lehkého stupně s postižením dvou úseků páteře s tím, že pouze jeden vykazuje projevy kořenového dráždění. Podle neurologického nálezu se jedná o následek poškození nervu, který je po funkční stránce lehký, zcela lehké oslabení svalové síly pravé špice. Posudková komise tak zaujala posudkový závěr, že byt' se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je vertebrogenní algický syndrom víceetážový s lehkým funkčním postižením, toto zdravotní postižení odpovídá kapitole XIII, oddíl E, položka 1 písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v platném znění, míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá 20 % (rozpětí 10 % až 20 %). S ohledem na ostatní zdravotní postižení a předchozí vykonávané výdělečné činnosti byla základní procentní sazba navýšena o 10 % na celkovou výši 30 %. Za tohoto stavu pak bylo konstatováno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zdp.

Při jednání dne 30. 6. 2016 nebyl žalobce přítomen, ačkoliv předvolání k jednání mu bylo řádně doručeno, jak vyplývá z připojené doručky (adresát nebyl v místě bydliště zastížen, písemnost vložena do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky dne 21. 6. 2017). Soud proto jednal v jeho nepřítomnosti. Zástupce žalované se odvolal na písemné vyjádření ze dne 16. 1. 2017, i posudkový závěr PK MPSV ČR v Brně ze dne 1. 6. 2017.

Právní posouzení:

Žaloba byla podána včas (ust. § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále též „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (ust. § 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (ust. § 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [ust. § 39 odst. 2 písm. a), pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %].

Podle ust. § 39 odst. 2 citovaného zákona jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla:

- a) nejméně o 35 % avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně.

Podle ust. § 39 odst. 6 citovaného zákona za stabilizovaný zdravotní stav (odst. 4 písm. b) se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovním omezením.

V projednávané věci bylo třeba nejprve zjistit, zda žalobce ke dni přezkoumávaného rozhodnutí, tj. ke dni 10. 10. 2016, splňoval podmínky ust. § 39 odst. 1, 2 zdp či nikoliv. Bylo tedy nutno posoudit, zda pokles pracovní schopnosti činil nejméně 35 %, 50 % či 70 %. V daném případě se jedná o důchod podmíněný dlouhodobým nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu závisí především na jeho odborném lékařském posouzení. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje své orgány, posudkové komise. Posudkové komise MPSV jsou oprávněny nejen k celkovému přezkoumání zdravotního stavu a dochované pracovní činnosti občanů, ale též k posouzení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě, jejich vzniku, trvání či zániku. Nicméně i tyto posudky hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených ustanovením § 77 odst. 2 s.ř.s. Při tom však takový posudek, který zcela splňuje požadavek celistvosti, úplnosti a přesvědčivosti, bývá zpravidla důkazem ve věcech stěžejním. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti, který je kladen na posudky posudkových komisí, spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především však s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na invalidní důchod, jakož i v tom, zda podaný posudek obsahuje náležité zdůvodnění svého posudkového závěru tak, aby byl tento závěr přesvědčivý pro soud, který nemá ani nemůže mít odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení plné invalidity závisí především. Tak také bylo v posuzované věci postupováno.

Předně je třeba odmítnout názor žalobce, že rozhodnutí žalované je vyústěním neobjektivně zjištěného skutkového stavu věci. V případě posouzení míry invalidity, jak již uvedeno, se jedná o otázku odbornou – medicínskou. Posudkové řízení dle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., je tedy specifickou formou správní činnosti spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství.

Z geneze hodnocení zdravotního stavu žalobce zdejšímu soudu vyplývá, že stěžejní zdravotní komplikací posuzovaného je vertebrogenní algický syndrom víceetážový s lehkým funkčním postižením. Uvedené onemocnění bylo v posudcích OSSZ Prostějov, ČSSZ – pracoviště Ostrava i PK MPSV ČR v Brně shodně hodnoceno podle kapitoly XIII, oddíl E, odlišné hodnocení bylo podraženo pod příslušnou položku, neboť PK MPSV ČR v Brně i lékařka OSSZ Prostějov podřadila zdravotní postižení pod položku 1 písm. b), tj. bolestivý

syndrom páteře s lehkým funkčním postižením (procentní rozpětí 10 % až 20 %), naproti tomu lékařka ČSSZ pracoviště Ostrava uvedené onemocnění zhodnotila jako středně těžké funkční postižení s určením míry poklesu pracovní schopnosti 30 %. PK MPSV ČR však zohlednila ostatní zdravotní postižení jmenovaného a předchozí vykonávanou výdělečnou činnost, tím navýšila základní procentní sazbu o dalších 10 % (§ 3 odst. 1 citované vyhlášky), takže celková míra poklesu pracovní schopnosti činila dle posudkové komise 30 %. Dle názoru soudu posudková komise přesvědčivým a podrobným způsobem zdůvodnila a vyhodnotila rozsah tohoto funkčního postižení, vzala v úvahu časový průběh, charakter a rozsah změn postižení, celkové omezení zdravotního stavu, projevy onemocnění, stejně tak zohlednila i ostatní zdravotní postižení. Soud proto zhodnotil uvedený posudek jako objektivní, úplný a přesvědčivý a pojal ho jako rozhodující důkaz pro posouzení žaloby. K námitkám žalobce dále zdejší soud uvádí, že samotné zjištění zdravotního postižení není pro posouzení pracovní schopnosti rozhodující. Teprve funkční porucha, která svými důsledky pracovní schopnost omezuje, je podle tíže poruchy důvodem k uznání invalidity některého stupně. I závažné zdravotní postižení nemusí nutně invaliditu způsobovat, pokud má posuzovaný vhodný kvalifikační potenciál, je na své postižení adaptován, je schopen využívat kompenzačních pomůcek, apod. Za daného stavu, kdy soud se ztotožnil s posudkovým závěrem PK MPSV ČR v Brně, pokládal návrh žalobce na vypracování znaleckého posudku z oboru neurologie a ortopedie za nadbytečný, neboť hodnocení zdravotního stavu bylo provedeno komplexně.

Optikou shora uvedeného soud proto uzavírá, že žalobní námitky nebyly shledány důvodnými, proto žalobu ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 30. června 2017

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová